

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Lettelser for borgerne, der fremover kun behøver at henvende sig til én offentlig told- og skatteforvaltning, samtidig med lokal betjening i de kommunale borgerservicecentre.</p> <p>Øgede servicetilbud til borgerne.</p> <p>Dertil styrkelse af klagesagsbehandlingen.</p> <p>Endvidere styrkes behandlingen af klager gennem samlingen af afgørelsen af klagesager i Landsskatte retten.</p>	Den geografiske afstand til skatteforvaltningen vil for nogle borgere blive større.
Forholdet til EU-retten	Bestemmelsen i § 25, stk. 2, 2. pkt., om bindende svar, og bestemmelsen i § 40, stk. 2, om prøvelse af skatterådsafgørelser vil styrke EU-rettens gennemslagskraft.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen har til dels karakter af en »programerklæring« om statslig forvaltning af skattelovgivning og lov om vurdering af landets faste ejendomme.

Men bestemmelsen udgør også det retlige grundlag for udøvelse af forvaltningsmyndighed efter en række love, hvori det ikke er angivet, hvilken myndighed, der forvalter loven, f.eks. statsskatteloven og personskatteloven.

Bestemmelsen vedrører forvaltning af lovgivning om enhver form for skat til det offentlige, jf. anvendelsen af begrebet skat i grundlovens § 43. Bestemmelsen omfatter således ikke kun indkomstskat, herunder dødsboskat, og ejendomsværdiskat, men også gaveafgift, moms, såkaldte punktafgifter, told, arbejdsmarkedsbidrag, kirkeskat, afgift efter pensionsbeskatningsloven og lignende retlige ydelser til det offentlige.

Bestemmelsen angiver den hovedregel, at skattelove forvaltes af told- og skatteforvaltningen, og at denne forvaltning er statslig. Men på specielle områder forvaltes skattelove af andre myndigheder, f.eks. hører retsafgiftsloven under justitsministeren.

Den nærmere regulering af, hvorledes told- og skatteforvaltningen organiseres, f.eks. om forvaltningen skal ske fra en eller flere centralt beliggende styrelser, eller om forvaltningen skal ske decentralt fra regiona-

le enheder, er som udgangspunkt et regeringsanliggende, hvorom der ikke lovgives.

Begrebet »told- og skatteforvaltningen« omfatter de dele af organisationen, der ikke er særligt lovreguleret. Begrebet omfatter således bl.a. ikke Skatterådet, Landsskatte retten, skatteankenævn eller vurderingsankenævn.

Det er hensigten at organisere told- og skatteforvaltningen således, at forvaltningens drift vil blive ledet af en direktør, der også vil få ansvaret for udøvelsen af den konkrete forvaltningsmyndighed.

Regeringens planer for den fremtidige organisering af told- og skatteforvaltningen er omtalt ovenfor under de almindelige bemærkninger, afsnit 4.1.

Til § 2

Bestemmelsen regulerer Skatterådets kompetence efter denne lov. Skatterådet kan være tillagt kompetence efter anden lov, jf. f.eks. ligningslovens § 9 B om fastsættelse af sats for skattefri befordringsgodtgørelse og skattekontrollovens § 8 D om anvendelse af kontrolmidler.

Efter bestemmelsen har Skatterådet ikke kompetence på toldområdet. Bortset herfra omfatter Skatterådets kompetence som udgangspunkt samme sagsområder som told- og skatteforvaltningens kompetence efter § 1, men Skatterådets kompetence beror i et vist omfang på, at told- og skatteforvaltningen inddrager Skatterådet i kompetencens udøvelse.

Bestemmelsen i stk. 2 skal ses i sammenhæng med forslaget til § 21, stk. 4, hvorefter told- og skattefor-